

frågad». Samma år inträffade emellertid, att en stenhäll, »som länge legat nere på marken V om Häringe trädgård, nära intill gärdesgården mot sjösidan», kom att vändas. Det upptäcktes då, att det fanns runor på den undre, mot jorden vända sidan. Upmark utförde 1866 den första undersökningen och avbildningen av inskriften. — År 1897 flyttades stenen till en inhägnad straxt utanför gårdsplanen, Ö om uppfartsvägen till gården. Där står den ännu rest.

Ristningen är ett fragment. Toppen är avslagen, och på högra sidan är inskriftsytan svårt skadad. Stenarten är lös, sprickig, benägen för vittring. Ristningen har emellertid varit djupt huggen och är därför tydlig, så långt den har blivit bevarad.

Höjd 1,29 m., bredd 0,75—0,80 m.

Inskrift:

biarn · liṭ · . . . · ul - - oṛoṇur · sen ·

5 10 15 20

Biorn let Ul[f, b]roður senn.

»Björn lät Ulv, sin broder.»

Till läsningen: 7 **i** är icke stunget; däremot är 21 säkert **e**. Av 8 **t** finnes endast v. bst bevarad. Av 9 finnes endast nedre delen av hst, troligen **t** i **at** 'efter'. Av 14—15 **or** är endast nedre delen i behåll, men tillräckligt mycket för runornas säkra identifiering. Bst i 14 **o** är tydlig på ömse sidor av hst; sålunda icke **b**. Runan 13, som är helt borta, måste ha varit **b**. Framför slutorden »broder sin» har stått namnet på den döde, och detta måste tydligen ha varit Ulv. Runan 12, varav nu endast hst är kvar, har sålunda varit **f**. 19 **r** har en ovanlig form, mera lik 1 **b** än 4 **r**; men den är fullt tydlig. — Upmark: 7, 21 **i**, 10—12 **ul[f]**, 14 **b**. — Boije: 7 **i**, 21 **e**, 14 **b**. — Brate: 7, 21 **e**, 10—12 **ul[f]**, 14 **b**.

240. Ribby, Västerhaninge sn, Sotholms hd.

Pl. 120.

Litteratur: G. Westerin, Västerhaninge och Muskö socknar (i: Bidrag till Södermanlands äldre kulturhistoria 9, 1927), s. 156.

Avbildningar: Westerin, teckning, a. a.; Brate (ATA).

Runstenen står vid nordöstra sidan av en mindre väg, som omkring 200 m. S om Västerhaninge kyrka tager av från landsvägen och leder i östlig riktning till tvenne gårdar i Ribby.

Stenen har sedan gammalt legat på den plats, där den nu är rest, med den ristade ytan nedåt. Då man år 1891 vände på den för att använda den i en byggnad i närheten, upptäcktes runorna. Den blev följande år rest på samma ställe, där den förut låg, på bekostnad av Södermanlands Fornminnesförening. Säkerligen står den sålunda på sin ursprungliga plats.

Höjd 1,36 m., bredd 1,08—1,06 m. Alla runor äro synnerligen tydliga. Anmärkningsvärt är, att slinglinjen är djupare ristad än runorna.

Inskrift:

· suin · liṭ · raisa · stæin · at · roṛisl · faṛ · sin ·

5 10 15 20 25 30

Svæinn let ræisa stæin at Rodisl, faður sinn.

»Sven lät resa stenen efter Rodisl, sin fader.»

Till läsningen: Icke stungna äro 3, 6 och 31 **i**. Mellan 28 **p** och 29 **r** saknas **u**. Nedre staven i 30 **s** finnes icke ristad. En djup fåra går här fram över stenytan, och troligen har denna fått tjäna som nedre del av runan. — Westerin: 1—4 **sain**, 18—19 **nt**. — Brate: **suin**, **at**.